

NAŠI RAZGOVORI

Frida S.:

Sinička.

»Slušaj, mala me sinička,
ti poredna ptička,
kaj si davi pela
zjutraj vsa vesela?«

»Pela sem o solnčku
in o našem Tončku,
ki se zjutraj vedno joče,
v šolo iti noče.«

Janez Remic:

Noč prihaja.

Solnce zlato že bliža se zahodu,
lunica pokaže se na obzorju,
na nebu zvezdice migljajo,
ljudje k počitku se podajo.
Črna noč pripelje sanje,
pa ljudi zaziblje vanje.

Nadežda:

Tihi mrak.

Pal na zemljo tihi mrak
in že je utihnil zadnji korak,
ko misli moje odhite
v tužni moj domači kraj.

Pal na zemljo črni mrak,
zapoј ob morju, daljni brat,
naj v srcu mi tvoj glas zveni:
o kje si, domovina ti?

Pal na zemljo hladni mrak,
a pesmi od nikoder ni,
le morjé nekje šumi
in skala ob morju stoji.

Vida T.:

Če bi bil kmetič...

Bi na polje se peljal,
tam bi njivico oral,
bi pšeničico sejaj,
če bi bil kmetič.

Bi pšeničico požel,
na vozove bi jo del,
v skedenj peljal jo vesel,
če bi bil kmetič.

Ko bi prišel žetve čas
pa zavriskal bi na glas,
da bi slišala me vas,
če bi bil kmetič.

Mlatil bi jo kar ves dan
in zvečer bi ves zaspan
nosil zrnje v temni hram,
če bi bil kmetič.

Vida: Ona druga je boljša in pride pozneje na vrsto. Pošljite še kaj, in če bo uporabno, spravimo v list. Zdi se mi, da bi znali kaj prisrčnega napisati.

Danica š.: Pesemco si nam prepozno poslala, sedaj je ne moremo natisniti. Pa morda pozneje. Le oglasi se še, da se ne pozabimo. Tako smo veseli, ko se oglašate, pridne deklice iz Maribora, pa fantje iz Bele Krajine, dobra deca in stari prijateljski od vseh vetrov naše domovine. Pozdravljena tudi ti prav srčno v našem krogu!

Janez Remic: Kar vidim te, kako po večerni molitvi čvrsto in zdravo zaspiš! »Črna noč pripelje sanje, pa ljudi zaziblje vanje.« Kdor se pošteno trudi in dela čez dan, pa mu Bog da v plačilo mirno, krepčilno spanje. Komur pa za belega dne ni mar pametnega opravila, oni rad še noč uporablja za svoje prazne marnje. — V bohinjškem kotu si doma — lej, kako lepo imaš pozimi, ko se pridno sankoš in smučke imaš gotovo tudi že? Na svidenje!

Nadežda: Prav radi izpolnimo tvojo željo. Vidiš, da smo nekoliko drugače postavili besede, pomen in smisel pa pri tem ne trpi. Ostali dve pesmici še nista za tisk. Posebno ne zadnja; če malo pomisliš, boš že vedela, zakaj ne. Kadar nam boš spet pisala, bomo veseli.

Frida S.: Pozdravljena! Tak si pričela spet s svojim bore pesništvom, kakor praviš! Glej, kar tople so tvoje pesemce, znak, da so se rodile iz resničnega doživetja. »Škratje« se gladko bero, pojo in zvene. Kaj, če bi se obširneje pomenili? Pošlji svoj naslov, da ti v pismu odgovorim.

Vasovalec.